

Droogte: 'Niemand weet wat dit voor ellende gaat brengen.' Simon Pennings vreest zilt water in de Bollenstreek

Haarlems Dagblad, 01-08-26, Willemien Schenkeveld

Simon Pennings in een veld dahlia's in Noordwijkerhout. „Je weet niet hoeveel van dat zilte water onder de percelen terechtkomt en hoe lang het er dan blijft zitten.” © Foto United Photos/Toussaint Kluiters

NOORDWIJKERHOUT, „Niemand weet wat dit voor ellende gaat brengen”, zegt voorzitter Simon Pennings van de bloembollentelers in de Bollenstreek over het plan van het waterschap om desnoods zilt water in te laten om de dijken te redden. Hij maakt zich grote zorgen over de klimaatverandering.

De komende tien dagen is er nog niets aan de hand, maar als het daarna niet gaat regenen, kunnen de bollen- en bloemenkwekers in de Bollenstreek er niet meer van uitgaan dat ze hun gewassen met slootwater kunnen beregenen. Want, waarschuwt het Hoogheemraadschap van Rijnland, mogelijk moet er dan zilt water worden ingelaten om de dijken vochtig genoeg te houden. Ook al schaadt dat de uiterst zoutgevoelige bomenteelt bij Boskoop en de ook flink zoutgevoelige bloementeelt in de Bollenstreek. „Als ik moet kiezen tussen bollen, bomen en dijken, kies ik voor de dijken”, stelt dijkgraaf Rogier van der Sande.

„Toen de dijkgraaf met die waarschuwing kwam, ben ik meteen met de achterban gaan appen”, zegt Simon Pennings, die in Noordwijkerhout tulpen en canna's kweekt en voorzitter is van de kring Bloembollenstreek van de Koninklijke Algemeene Vereeniging Bloembollencultuur (KAVB). Gelukkig is er enig respijt, omdat Rijnland bij wijze van noodgreep twee miljoen kuub zoet water is gaan bufferen, in de Reeuwijkse Plassen en in een piekberging bedoeld voor bij aanhoudende stortbuien. Maar als die extra voorraad op is, kan het

zomaar zijn dat er brak water uit de Hollandse IJssel moet worden binnengelaten om het water op peil te houden.

Het 'Keukenhofseizoen' is al ruim voorbij, maar nu staan er zomerse knolgewassen als dahlia's en calla's op het land. Die kun je moeilijk gaan beregenen met zilt water, dan branden er bruine plekken in de bladeren. „En hier in de regio worden ook al jaren worteltjes en plantuitjes geteeld”, vertelt Pennings. „Bovendien zijn veel percelen ingezaaid met gewassen als Japanse haver en bladramenas die de bodem voeden en aaltjes helpen bestrijden.”

Als er niet meer kan worden beregend, is dat zeker niet goed voor al die gewassen. „En je weet ook niet hoeveel van dat zilte water onder de percelen terechtkomt en hoe lang het er dan blijft zitten. In het najaar worden er weer tulpen gepoot, krijgen die dan nog te maken met resten zout? Niemand weet wat voor ellende dat kan opleveren”, zegt Pennings.

“Jeetje mensen, waar gaan we heen? Het is allemaal té extreem”; zegt Simon Pennings, bollenteler in Noordwijkerhout, voorzitter LTO/ KAVB en voorzitter Alliantie Bollenstreek.

Hij denkt dat niet alleen de commerciële kwekers, maar ook openbaar groenbeheerders zich zorgen moeten maken. „Wethouders vertellen mij vaak: 'jullie moeten je in Bollenstreek zorgen maken over verzilting'. Voor jullie geldt het net zo goed, zeg ik dan, met de bomen en de plantsoenen.” Pennings schrikt van het tempo waarin het klimaat verandert. „Er werd gedacht dat we rond 2050 met dit soort zaken te maken zouden krijgen, maar het is nu al 24 jaar eerder. Het is voor het waterschap ook allemaal nieuw. Ik begrijp de paniek daar wel. Er verandert ook wel heel véél. In Frankrijk kan je bepaalde gewassen door de droogte niet meer verbouwen, en hier in Nederland doet de wijkbouw het juist steeds beter. Jeetje mensen, waar gaan we heen? Het is allemaal té extreem.”